

Poul Andersen Medelbys prædiken første søndag i advent

Taler

Poul Andersen Medelby
Sognepræst

Sted

Vor Frue Kirke, Odense

1 MIne Elskelige / met huad Aandelig Hiertens fryd oc lyst wi denne hellige Fest /
som wi kalde HErrens Advent / paa huilcken wi ihukomme hans tilkommelse i
Kiødet / skulle begaa oc høytidelige holde: Det viser oss icke alleeniste den
hellige Prophet Zacharias / som Matthæus her indrager i Texten / der hand
5 siger: Vær megit lystig du Zions Daatter / fryd dig du Jerusalems Daatter / See
din Konge Christus kommer til dig: Men oc den hellige Koning David / der
hand i sin tid denne Fest beginge / met frydelig Sang / sigendis: I Porte ophøyer
eders offuerslag / oc gjører eder høye i euige Dørre / at Ærens Konge skal
komme der ind / HErrens Stercke oc mægtige i Krig.

10

Item: Folckit som her i Texten siunger met Hiertens lyst aff den 118 Psalme /
Hosanna / loffuit være den som kommer i HErrens Naffn. Huilcket / at wi som
ere fangne Folck i den forkrenckit Natur / sidendis i Mørckit oc Dødsens skygge
/ oc kunde opueckis til at gjøre / (i det wi see vor høye Lycksalighed oss er berid
15 i Jesu Christo / som kommer til oss / saa wi som tro paa hannem retsindelligen /
haffue i hannem saadan en Aandelig Konge / der vil ved sit Blod redde sit
fangne Folck / aff alle deris Haand som dem hade:) Da ville wi Texten angaa /
som oss der til skal bevege / oc der aff trende smaa Stycker korteligen met huer
andre i Guds fryct forhandle.

20

Først ville wi see den beskriffuelse Zacharias oc Matthæus her i texten sætte paa
Christum.

25

Dernest ville wi see / huad for et Folckis Kong hand er / som er Zions Daatters /
oc Jerusalems Daatters / Oc huorledis hand kommer til dem.

For det Tredie ville wi see / met huad Hiertens Belevenhed / baade de oc wi
skulle hans Tilkommelse vente. Gud hielpe oss her til met sin Naade / Amen.

Om det Første.

Huad Christi voris Kongis beskriffuelse er anrørendis / den befatter Zacharias
 35 oc Matthæus i tuende maade: I. At de kalde hannem en Konge. II. Sige de oss /
 huordan en Konge hand er / (som er 1. en rætferdig / 2. en Frelst / 3. en fattig /
 saa hand rider paa et laant Asen.)

At Christus er en Konge / det bekiender den hellig David / der hand saa siger i
 40 Guds Person om Christo: Jeg vil indsætte min Konge paa mit hellige Bierg Zion.
 Gabriel Engel siger oc til Mariam / at Christus skulde være en Konge offuer
 Jacobs Husz euindelig / saa der skulde icke være ende paa hans Kongerige. Den
 HErre Christus bekiender selfff for Pilato / at hand er en Konge / oc vaar der til
 sød oc kommen til Verden / at hand skulde vidne om Sandhed. At ingen skal
 45 meene Christum nogen verdslig Konge at være / men en Aandelige / da acte
 disse otte Stycker / som vidne hannem at være en Aandelig Konge.

Christus bekiender selfffuer for Pilato: At hans Rige er icke aff denne Verden /
 50 vaar det der aff / siger Christus / da skulde mine Tienere vel stride derfor / at ieg
 skulde icke antuordis Jøderne.

Det viser oss oc hans Embede / som er at saliggjøre arme bodferdige Syndere.

Det er en viss Tale / siger Paulus / oc i alle maade værdig at høre / at JEsus
 Christus er kommen til Verden / syndere salig at gjøre.

55 Det viser oss oc hans Fiende / som hand er kommen at nederlegge / som er icke
 aff Kiød oc Blod / men er en Aand. Der til / siger Johannes / er Christus
 aabenbarit / at hand skal løse Dieffuelens Gierninger.

Det viser oss oc den maade hand bruger til at frelse sine met / som er icke ved
 Vogne eller Heste / Bysse oc Krud / som Værdslige Folck gjøre. Men hand
 60 bruger der til 1. sit egit Liff: Menniskens Søn / siger JEsus selfffuer / er icke
 kommen at lade sig tiene / men at giffue sit Liff til betaling for mange. Dernest
 bruger hand mod sin fiende sit hellige Ord oc Aand / ved huilcket hand opliuser
 vor forstand. Saa hand giffuer oss Saligheds forstand ved voris synders forladelse
 / oc i saa maade tager os aff Sathans oc Mørckens Rige / oc sætter oss i sit egit
 65 Rige / huor wi haffue ved Troen til hans fortieniste oc Værdskyld forløsning
 aff alle vore synder.

Det visis oss oc / i det at JEsus regnerer offuer Folckis Hierter / saa alle

Kongernis Hierter ere i hans Haand / at hand vender dem huort hand vil / siger
70 oss den vise Salomon. Som wi oc see Exempel paa / i det hand vende Ægypternis
Hierte / at de laante Israels Folck / som de dog hadede / deris kaastelige Kar oc
Clenodier.

Oc i Laban / hues vrede Hierte mod Jacob Patriarch / hand omuende til en
Kysz. Lige saa i Esau. Item i Saul. Ja her i Texten lader hand oss høre same sin
75 mact / der hand siger / Saa skal hand strax fremsende dem. Ja alle onde Aander
ere oc under JEsu mact: Saa hand kand kaste alle haardnackedis Siele i den euige
Ild.

80 Verdslig Regering er offte wfructbar / saa de kunde icke som de gierne vilde /
vdrette alting: Men HErrens Regering oc Herredømme varer altid. Saa hand
gjør alt det hand vil / i Himmelen oc paa Jorden / siger David. Huor offuer hans
Ord oc Regering er som en Regn / der icke kommer op før den gjør fruct /
siger Esaias.

85 I verdslig Regering er offte stor wræt / for de forstaae offte icke bedre: Oc der
ere oc de / siger Amos / som omuende Ræt til Malurt / oc støde Rætferdighed
til Jorden. Men i Christi Rige der møde Miskundhed oc Sandhed huer andre /
oc der kysse Rætferdighed oc Fred huer andre. Oc der oprettis de Fattige / oc
settis hoss Guds Folckis Førster.

90 Alle verdslige Riger haffue deris ende paa tid oc paa sted. Tiden / saa den som i
dag er en Konge / kand i morgen være en Dødning. Men Christus oc hans
Regimente varer stedse oc altid. Saa der er icke ende paa hans Kongerige. Paa
sted / thi verdslige Herrer haffue visse Land oc Folck at regiere / som wi læse / at
Assuerus haffde 127 Lande. Men Christi Rige er hoss alle Folck oc Tungemaal.

95 Lader oss her aff paamindis / 1. At wi betæncke / at Christi Regering er en
Aandelig Regering / oc skeer i vore hierter oc sind / i det hand der er boendis
ved Troen / saa hand skriffuer sin hellige Low i vore Hierter. Som omuender
vore Steenhierter / at de bliffue Kiødhierter. Oc saa opliuser vor forstand ved sit
hellige Ord oc Aand / at wi kiende oc forstaae / at wi ere vredens Børn aff vor
100 egen Natur. Ja ved Synden skildt fra Gud.

Ja hand gjør at wi kiende / at Gud aff sin egen elskelighed / haffuer giffuit oss
sin Søn JEsu Christum / at alle de som troe paa hannem / icke skulle fortabis /
men haffue det euige Liff / huilcken hans Aands kundskab oc gjør i vore
105 Hierter en sønlig Affect: Saa den raaber Atba hierte Fader / oc gjør at wi haffue
hannem hierteligen kier: Saa hans Vilie at gjøre / ere wi sønlig til rede.

110 Prøffue nu en huer sine Affecter / om de regeris aff Gud. Forsøger eder selff /
siger Paulus / om i ere i Troen / prøffuer eder selff / ellers kiende i eder icke selff
/ om JEsus Christus er i eder / Ja huer den som vil haffue denne Aandelig
Konge Christum til sin Konge / skal lade sit Sind oc Affecter regeris aff
hannem.

115 De som ere Guds Børn / siger Paulus / regeris aff Guds Aand.

Dernest lader oss lerre / at effterdi vor Konge er en Aandelig Kong / oc vor
Borgerskab er oc icke her paa Jorden / men i Himmelen / at wi derfor ere
taalmodige / saa wi beholde vor Siel i stilhed / saa lenge wi ere i dette fremmede
120 Land: Oc met David inderligen begere at komme til HErrens bolig / saa wi skal
see Kongen Ansict til Ansict / huor en dag er bedre / end tusinde i de wgudelige
Bolig.

II. Huordan er da denne Konge? Zacharias siger / at hand er 1. Rætferdig / 2.
125 Frelst / 3. Fattig.

1. Rætferdig er hand aff herkomst / thi effter som hand er en euig Gud met
Faderen oc den Hellig Aand / da er hand selff Rætferdig saa stor som hand er /
oc i det hand er et Menniske / er hand oc skild fra Syndere. Saa der vaar aldrig
130 fundet suig i hans Mund. Ja hand opfylte Lowen til punct oc pricke / saa ingen
kunde beuisse hannem nogen synd offuer.

Moses oc Samuel roses høyligen aff verdslig Rætferdighed / at ingen kunde
haffue sig at beklage offuer deris regiering. Men Esaias siger / at JEsus er saa
135 rætferdig / at hand kand gjøre andre rætferdige met sin rætferdighed. Min tiener
den rætferdig skal rætferdiggiøre mange. Ja wi haffue alle faaet aff hans fylde / ja
oc Naade for Naade / effter som hand er bleffuen oss aff Gud til Rætferdighed.

Lerr nu her aff mit Barn / som frycter Gud / at du met Esaia i Hierte oc sind /
140 glæder dig storligen i HErren / saa din Siel fryder sig i din Gud / thi hand førde
dig i Saligheds Klæde / oc klædde dig met Rætferdigheds Kaabe / lige som en
Brudgom viede dig met ære / oc som Bruden der vil pryde sig met sit tøy. Oc
met Paulo trøst dig / at Christus er bleffuen dig aff Gud / Viiszdom /
Rætferdighed / Helliggiørelse oc gienløselse. Saa der er ingen fordømmelse i
145 dennem / som icke vandre effter Kiødet / men effter Aanden.

Dernest leff rætferdelig alle dine dage / thi hans Rætferdighed / siger Paulus /
saae oc de Onde at finde / thi hand skal giffue en huer effter sine gierninger.
150 Som wi see exempel paa i Syndfloden / i Sodomæ ødeleggelse oc Jerusalems.

Dernest siger Zacharias / at Christus er en frelst Konge / som ingen kand
offueruinde. Ja hand / siger David / gjør alt det hand vil / i Himmelen oc paa
Jorden. Som hand oc selff bekiender / der hand siger: Mig er giffuen all mact i
155 Himmelen oc paa Jorden / Ja Gud / siger Paulus / haffuer høyt ophøyet
hannem / oc skenckit hannem et Naffn / som er offuer alle Naffn / at i Jesu
Naffn skal huer knæ / deris som ere i Himmelen / oc paa Jorden / oc under
Jorden / bøye sig / oc huer Tunge skal bekiende / at Jesus Christus er en HErre
til Gud Faders ære.

160 O huilcket lycksalig Folck oc undersaatte ere alle Christi underdanige / de som
frycte Gud / oc gjøre det som ræt er / offterdi der kand ingen tage dennem fra
deris Konge oc Rige / huilcket wi i saa maade beuise: I. Thi i det Gud icke
tilregner oss miszgierningen / men som en Fader forlader oss alle vore Synder /
165 (i det hand aff sin elskelighed / kaster dem paa sin Søn JEsu Christum) Som
kaster dem fra Guds Ansigt i haffsens dybhed / sin egen grundløse fortieneste oc
verdskyld. Da ere wi jo et frit Folck fra Synden / effter som Sønnen haffuer giort
oss fri.

170 II. Ja det Gud haffuer sendt sin Søns Aand i vore Hierter / som giffuer vor
Aand Vidne / at wi ere Guds Børn / da ere wi oc fri fra Guds Vrede.

III. I det Christus / som er Lowens ende for alle som troe / ved Troen boer i
vore Hierter / da haffue wi den Seyeruinder / som haffuer fuldkommit Lowen
175 for oss / oc tagit hindis forbandelse fra oss / oc i saa maade offuervundit Verden
oc Verdens Første.

IV. Ja i det wi haffue den der opslugte Døden i Seyer / da ere wi fri fra den euige
Død / huor offuer wi ere saa frelst et Folck / at intet kand riffue oss aff Guds
180 Haand / huad heller der er neruændis eller tilkommendis / høyt eller laut. Saa
det er wmueligt / at wi kunde forfaris. Thi Christus er her / som vil saliggjøre
oss / hup vil da fordømme oss.

Vil nu nogen sige / huad fri Konge Christus vaar / alt lidde hand megit ont alle

sin Liffs dage / oc døde jammerligen paa Kaarssit. Mit Barn / det gjorde JEsus
gierne / at betale for oss. Men hand sant da der met en euig Forløszning. Lige saa
skal rætferdige / siger David / megit ont lide her i Verden. Men i det hand lider /
siger Paulus / da vinder hand / ja ved Christi Haand / som hannem opholder.

190 Oc effter hand er præffuit / siger Jacobus / fanger hand Liffens Krone / som
HErren haffuer loffuit dennem / som hannem elskte.

For det tredie siger Zacharias / at Christus er fattig / saa hand rider paa et Asen.

Ja fattig er hand for Verdens Øyen / i det hand bleff fød i en Stold i Kuld oc
195 Frost / haffde icke det hand kunde bøye sit Hoffuit til. Men den Fattigdom
lidde hand / under hues fødder all Verdens Herlighed er lagt / til vor Salighed
oc beste. Hand bleff Fattig / siger Paulus / der hand vaar riig / at wi ved hannem
kunde bliffue rijge i de Himmelske gode: Ja deelactige i den Gudommelig Natur
/ oc skulle være som Christus er / oc see den Herlighed hand haffuer hafft met
200 Faderen aff euighed.

Om den Andet.

205 Huad Folck haffue da denne frydelig Mand Christum til Konge? Texten siger /
Zions Daatter / see / din Konge kommer til dig.

Her haffue wi tuende Stycker at acte / 1. Huem her forstaaes ved Zions Daatter.
2. Huorledis den HErre Christus kommer til Zions Daatter.

210

Zion vaar der / som Jerusalem vaar bygt / aff huilcken sted Gud aff sin synderlig
Gunst lod udgaa det hellige Evangelium / om hans Søn JEsu Christo / som
Esaias spaade / at Lowen skulde udgaa aff Zion / oc HErrens Ord aff Jerusalem.

215

At denne Zion vaar en Figur til Christi Kircke / see wi i Davids Psalme / der
hand siger i Guds Person: Jeg vil sætte min Konge paa mit hellige Bierg Zion.
Item / Zions Bierg fryder sig / Juda Daatter glæde dig / for dine domme skyld /
sætter eders Hierte til hendis Mure.

220

De som nu anamme samme Lærdom / som de hellige Propheter dreff / oc den
HErre Christus selff / oc hans Evangelister oc Apostler / om den HErre JEsu
Christo / paa Zions Bierg / den Christen Kircke / oc skickede deris Leffnit der

225 effter / de kaldis rætteligen her Zions Døtter / fordi at de vaare ved Guds hellig
Ord oc Aand / som udgick aff Zion / igienfødde til det euige Liff. Som oc
Johannes oc Paulus vidner / at Gud haffuer giffuit dem mact at vorde Guds
Børn som troe paa Jesum.

230 Her aff seis / hui Christus vil ingen samfund haffue met de Wgudelige / som
icke vil leffue effter hans Ord. Ja som David vidner / at hand icke vil tage de
wgudelige naffn paa sine læber / megit mindre at være deris Konge / eller at
bede for dennem / som er / for de icke høre hans Ord / oc derfor ere aff deris
Fader Dieffuelen / huilcken Gud haffuer tilsagt en euig Fiendskab / huor aff
235 hand vil sige / siger David: Viger fra mig alle som giøre wræt / thi Rætferdighed
oc Wrætferdighed / siger Paulus / haffue ingen selliskab.

Item David / et foruent Hierte skal vige fra mig / ieg vil icke kiende den onde /
Aarlig vil ieg ødelegge alle Wgudelige / oc rødde aff HErrens stad alle wgudelige.
240 Ja / siger Johannes / huo som gjør synd haardnackeligen / hand er aff
Dieffuelen / oc der til er Guds Søn aabenbarit / at hand skal løse Satans
gierning. O Barn / hør oc læsz / oc beuar Guds Ord / som gjør dig til Guds Barn
/ oc sætter dig under Christi Kongis forsuar.

245 II. Huorledis kommer Christus nu da til dette sit Folck? 1. Personlig. 2. Ved sit
hellige Ord / Aand oc Sacramenter.

1. Personlig haffuer hand talit til Fædrene / til Adam: At / Quindens Sæd skulde
træde Slangens Hoffuit / oc den hoff gaff hannem siunlig Tegen i
250 Skindkiortelen / at Gud vilde klæde hannem met sit Søns rætferdighed.

Abraham kom hand oc selff til / der hand gaff hannem Forløffte / at i hans Sæd
skulle alle Folck paa Jorden velsignis / Oc der hand gaff hannem Omskærelsens
Sacramente. Der effter kom hand Personlig til Mosen / der hand lod sig see i
255 Tornebuksen / som brende / oc dog icke opbrende / Oc der hand gaff hannem
Lowen paa Sinai Bierg.

II. Effter den tid kom hand til sit Folck ved sit hellige oc salige Ord / som Guds
Aand dreff de hellige Folck til at tale. Nu ved Esaïam om JEsu Person: See / en
260 Jomfru er fructsommelig / oc skal føde en Søn / hand skal kaldis Immanuel /
Gud met oss.

265 Nu ved Micheam om hans Fødeby: Oc du Bethlehem Ephrata est liden at være
iblant tusinde i Juda / aff dig skal mig en udgaa / at vorde en Første / hans
udgang er fra euighed. Nu ved Davidem om hans Død oc Opstandelse: Du skal
icke forlade min Siel i Helffuede / oc ey tilstede din Hellige at see Forradnelsen /
du skalt kundgiøre mig Liffsens sti / hoss dig er en offuerflødige glæde / lystige
værelser hoss din høyre Haand euindelig. I sine hellige Sacramenter /
270 Omskærelsen oc Paaskelammit / ja i de hellige Offer / Pactens Blod / kom hand
oc til dem i det gammel Testamente.

I det Ny Testament kom Christus til Zions Daatter Personlig / der hand
anammit Mandom i Jomfruens Liff / oc vaar hoss dem paa 34 Aar / til sin død /
275 oc siden effter sin Opstandelse i 40. Dage: Men effter hans Himmelfart kommer
hand til Zions Daatter / i sit hellige Ord / Aand oc Sacramenter.

Her aff haffue wi nu at lerre / at wi skulle lade Guds Ord boe rigeligen iblant oss
/ i all Vijszdom oc Forstad / elske det offuer fijnt Guld oc Sølf / oc skicke vor
280 gantske Liff oc Leffnit der effter / ligesom voris Liffs Rettesnore / oc gierne
bruge de hellige Sacramenter: Effterdi Ordet oc Sacramenterne ere de midler /
ved huilcke Ærens Konning Christus vil komme til oss / saa krafftig / at hand
skal bliffue i oss / oc wi hannem / oss til euig salighed.

285

Om det Tredie.

Men huad hiertens Affect skulle wi nu tage mod denne vor Aandelig Konge
Christum / det lærer vor dagt Text oc Zacharias oss under sex Ord / Zacharias
290 siger saa: 1. See / din Konge. 2. Vær megit lystig oc frydelig. Matthæus siger at
wi skulle 1. føre vor Asen til Christum. 2. Strø vore Klæder paa Veyen. 3. Hugge
Grene aff Træerne / oc strø dem paa Veyen. 4. Siunge Christo vor Hosanna /
Hosehia / na / lad det lyckis nu.

295 I det Zacharias siger / See / din Konge / da lærer hand oss / at wi skulle giffue
god act paa vor Lycksalighed / som de hellige Fædre i det gamle Testament
giorde / som saa hierteligen ventede oc begerede at vilde see Christum. Som wi
læse / at Eva der hun haffde fød Cain / meente hun / at hun saae den forloffuit
Messaïam. Den gamle Lamech meente oc / at hans Søn Noe haffde været den
300 forloffuit Mand / oc derfor sagde: Denne er den oss skal trøste i vor Arbeyd paa
Jorden. Jacob Patriarcha haffde oc højlig gierne seet hannem / der hand sagde:

Mig lengis effter HErrens salighed. Lige saa David / der hand raabte: Ah at der
maatte komme hielp offuer Israel / oc HErren vilde frelse sit fangne Folck / da
305 vilde Jacob glæde sig / oc Israel fryde sig.

Esaias beder oc smaalig / at Himmelen vilde drybe / oc skyen vilde regne
Rætferdighed. Item / Ah at du vilde bryde Himmelen oc fare ned. Oplad du oc
din Forstands Øyen / at kiende / elske oc dyrcke samme din Konge JEsu
310 Christum / at det skal icke breydis dig met Jøderne / at hand kom til dig / oc du
anammit hannem icke.

Ja saa at see / oc giffue act paa Saligheds tid / raader oss offte den hellig Aand.
Nu ved David / der som i høre paa hans Røst i dag / da forhærder icke eders
315 Hierte. Nu ved Esaiam / søger HErren meden hand findis / kalder paa hannem
den stund han er nær.

Den wgudelig forlad sine Veye / oc huer som ilde giør sine tancker / oc
omuende sig til HErren / oc hand skal forbarme sig offuer hannem / oc til vor
320 Gud / thi hand skal være megit rund til at forlade. Nu ved S. Paulum / Natten
er fremgangen / men Dagen er kommen nær / derfor lader oss aflegge Mørckens
Gierninger / oc iføre oss liusens Vaaben. Item / ieg haffuer bøn hørt dig i en
behagelig tid / oc hiulpit dig paa Saligheds Dag. See / nu er en velbehagelig tid /
See / nu er Saligheds Dag.

325 See / siger David / som Tieneris Øyen see paa deris Herris Haand / saa see vore
Øyen paa HErren vor Gud / indtil hand bliffuer oss naadig.

II. Vær megit lystig oc frydelig / megit lystig vaar Guds Folck Israel / der Moses
330 bleff send til dem. Lystig oc glad maa jo Guds Folck være i Christi tilkommelse i
kiødet: I. Effterdi de haffde da Manden paa Armene / som haffde ract Faderen
Haand paa deris vegne / at sette igien til rette alt det som i Adam vaar forkast /
Ja at betale baade en fuldkommen lydighed oc en fuldkommen betaling.

335 II. Ja de som tro / haffde nu den / i huilcken de skulde bliffue leffuende / som
døde i den første Adam. I det hand (som Elias / eller Eliseus / der udracte sig
offuer sin Vertindis Søns døde Legome / at det bleff leffuende) udrecker sin
Naadis Verme / fortieniste oc Verdskyld offuer dem / oc giør dem leffuendis til
et euige Liff.

340

III. For det tredie skulle wi / siger Matthæus / effter Disciplenes Exempel / føre
vort Asen / wforstandige Natur / til Christum / at hand kand ride der paa / saa
at hand styreroc regerer hinde paa salige Veye.

345

Oc sige met David: HErre / lad din gode Aand føre mine Fødder paa Fredsens
Vey.

350

IV. Wi skulle oc strø vor gamle Adams Klæder / den onde forderffuit Natur /
under Jesum / som Israels Høffuitzmend strøde deris Klæder under Jehu / der
hand vaar salvit til Konge. Saa at hun adlyder hannem / til at Kaarszfeste Kiødet
met sine Affecter oc begieringer. Giøre wi nu det / da skal Christus klæde oss
igien met sin Rætferdigheds Kiortel / ved huilcken wi skulle bliffue værdige / at
sidde met Abraham / Isaac oc Jacob / til Bords i Himmerigis Rijge.

355

V. For det femte skulle wi met Folckit affhugge de Aandelige Græne aff de
Aandelige Træer vore Legomer / som forhindre HErrens tilkomst oc Vey / som
er alt det der siunis oss høyt: 1. Stor Herkomst. 2. Rigdom. 3. Mact. 4. Verdslig
Vijszdom. Hugger du dette saa aff / at JEsus kand træde der paa i dig / oc haffue
rum at komme til dig / da skal hand giøre dig igien til et leffuende Palmetræ /
som er plantet hoss vandbeckerne / hues Blade icke skal viszne / Men skal grønise
oc være Palmer i Herrens Husz euindeligh.

365

VI. I det at disse unge Folck siunge Christo Hosanna / da paamindis wi om
trende Stycker: 1. At wi skulle bekiende Christum at være den der kommer i
HErrens Naffn / det er effter Guds egen forordning / befalning oc tilsagden / at
knuse Slangens Hoffuit.

370

Dernest / at wi bede hannem aluorligen / at hans Tilkomst vorder oss lycksalig
Hoschia / na / lad det vel lyckis nu. For det tredie / at wi skulle lade hans Loff
idelig være i vor Mund / for hans beuist Hielp. Som oc David siger: Din Loff
/HErre / skal altid være i min Mund. Item / met Tacksigelse vil ieg betale dig /
HErre / at du frelste min Siel fra Døden. Item / min Siel loff HErren / oc alt det
som er i mig hans hellige Naffn / min Siel loff HErren / oc forglem aldrig det
gode hand haffuer giort dig.

375

Saadan Guds æris Løff / i Aand oc Sandhed at giøre i all euighed / for Thronen
oc Lammet / der til giffue oss Gud sin H. Aands Naade / ved vor HErre Jesum
Christum / Amen.

Kilde

Manuskript taget fra Ungdommens PØstil: Kort oc god Forklaring / Effter den Augszburgeste Confeszion / Offuer alle Evangelia / Som paa Søndagene / oc alle andre hellige Fester fremsættis / I GUDS Menighed her i Danmarck: som viser Ungdommen den store Aandelig elendighed / wi fødes i aff Moders Liff: Oc den sande Aandelig Lægedom der imod er at finde / I vor HÆrre Jesu Christo / for en huer / som sig hans Fortieniste oc Verdskyld / ved en liffactig Tro tilegner. Aff Guds naadige bistance aff den H. Stifft / Oc af Kirckens Historiebøger samenskreffuit: Ungdommens til saligheds undervisning oc forbedring. Nu Andengang corrigeret oc forbedret Aff Povel Anderssøn Medelby / Til vor Frue Kircke i Otthense Sognep. Vinter Parten. Prentet i Kiøbenhaffn / Aff Salomone Sartorio / Aar 1621. efter aftale med udgiveren.

385

Kildetype

Dokumentation i bogværk

Tags

1. søndag i advent, Første tekstrække, Prædiken, Prædikener fra 1600-tallet

390

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/poul-andersen-medelbys-praediken-forste-sondag-i-advent>

395

400

405

410

415